

Assurance à la carte

Klaarblijkelijk kunnen we aardig voetballen, maar je moet altijd kijken naar zaken waar je nog beter in kunt worden. Zo zijn wij Nederlanders bijzonder slecht in gijzelen. Afgelopen week in Almelo weer. Vijf mensen gegijzeld. Maar ik betwijfel of de gijzelnemer het gemeentehuis heeft verlaten met de zo fel begeerde vergunning op zak.

Ook in 2002 ging het fout. Een protest tegen de breedbeeld tv met trieste afloop. Mogelijk is de breedbeeld tv een weergaloos succes geworden vanwege het feit dat de gijzeling in het verkeerde gebouw plaatsvond.

Ook als gijzelaars doen we het als Nederlanders niet echt goed. Ik geloof nooit dat de ambtenaren in Almelo een lekker Stockholm-syndroom hebben ontwikkeld, anders was die vergunning er misschien toch wel gekomen.

Kortom, alle tekenen wijzen erop dat we in gijzelingen niet optimaal presteren. En dat is nou precies het probleem van de controlerend accountant. Al jaren worden we gegijzeld door artikel 393 en de volledige door- en doodontwikkeling van alle regelgeving daaromheen.

Ondanks het feit dat we al decennia lang worden vertroeteld door de controleplicht (het heeft de accountant immers geen windeieren gelegd), heeft het Stockholm-syndroom niet toegeslagen en hebben we er geen leuke liefdesrelatie mee opgebouwd. Integendeel. Bij de gemiddelde jaarrekeningcontrole doen we al jaren hetzelfde kunstje - ontworpen op een systeemgericht mantra maar uitgevoerd op monotoon gegevensgericht gedreun. Uitmondend in rapport met de charme van een 12-onder-1-kap in de gemiddelde Vinex-wijk.

Jammer. Want keer op keer ervaar je als accountant dat je op het financiële vakgebied rondjes loopt om aandeelhouders en andere stakeholders. Die kennisvoorsprong en daarmee de toegevoegde waarde komt helaas in de huidige accountantsverklaring nauwelijks tot uitdrukking.

Zelf ben ik ervan overtuigd dat dit niet bijdraagt aan het *appeal* van de accountant. Laten we dus de tijd nemen om ons te ontwikkelen naar een nieuw concept.

Assurance à la carte. Opdrachtgevers vragen - *in plaats van de jaarrekeningcontrole* - assurance bij zaken waar ze zelf een slecht gevoel bij hebben. Waardering van de voorraad, bestuurdersbeloningen, geldverkeer - noem maar op. Een keur aan onderwerpen waar we mooie, nuttige rapporten over kunnen schrijven. Rapporten die het gevoel van onzekerheid wegnemen en bijdragen aan transparantie.

Dat vergt tijd en lef. En dat hebben we wel. Tijd ten minste. Ik stel voor dat we collectief de volgende acties ondernemen:

- Elke keer als we onder het mom van werving een universiteit of heao bezoeken, gaan we natuurlijk aanpappen met jong talent. Daarnaast spreken we de cfo's van morgen toe over dit onderwerp - weg met de verklaring bij de jaarrekening, assurance à la carte willen we!
- Vervolgens weigeren we vanaf nu elke klant die graag een vrijwillige controle wil. Als alternatief bieden we hem en zijn stakeholders de keuze waar we als accountant naar zullen gaan kijken. Strakke opdrachtformulering en zinvolle rapportage zullen deze nieuwe *service line* tot een waanzinnig succes maken.

We blijven uiteraard objectief, integer, zorgvuldig en dergelijke. Onze bevindingen zijn niet geschikt voor massaconsumptie maar voor de fijnproever die precies in zijn behoefte wordt voorzien. De belegger die toch nog op zoek is naar de Febo-kroket verwijst ik door naar de analisten van de grootbanken - daar wordt toch beter naar geluisterd dan naar de inhoud van een jaarrekening.

Geweldig idee! Ik zie het helemaal zitten want ik denk dat het beroep een stuk interessanter wordt. Ik verwacht nog ongeveer dertig jaar mee te gaan dus tijd genoeg om deze ontwikkeling in alle glorie mee te maken. Wie doet er mee?

Deel dit artikel

Ioris Joppe is registeraccountant en coo bij Visionplanner.

